

KOLCZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTOI SZALLÁS:
külső monostorutca 152 szám alatt.

Megjelen a lap hetenkint négyszer u. m. Vasárnap, Keddén, Csütörtökön és Szombaton.
Ara évnegyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasábos sorért először 7 kr, másodszor 6 kr, harmadszor 5 kr. o. é. s minden hirdetés után 30 kr. helygép. Előzetes a hirdetés kiadása alá nem kerül.

KIADÓ-HIVATAL:
Kőszepessy, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás!

**Mai számunkkal lapunk folyama
új évnegyedbe menvén át, tisztelettel kér-
jük fel t. olvasóinkat előfizetéseik megte-
telére.**

**Előfizetési ár évnegyedre 3 ft. o. é.
" egy óra . 1 ft. "**
**Az előfizetési pénzek bérmentve Stein
János középütczei könyvkereskedésébe
küldendők.**

M. Vasárnap, sept. 22-kén 1861.

(D) Az erdélyi országgyűlésről már elég rész-
letet hoztak a lapok arra nézve, hogy annak osztrák
miniszteri szeszélyen alapított, s egészen új, s egé-
szen törvénytelen szerkezetét átláthassuk.

Megvalljuk, hogy ez a kérdés minket mostanig
igen nagy izgatottságban tartott. Báró Kemény ö-
nműgának be kellett volna mennie egy oly országgyű-
lés kihirdetésébe, mely 1848-ban eltöröltetett, s ép-
pen a királyi biztos által örökre bezárattott.

Azonban, minthogy ő felsége az oct. 20-ki di-
plomában azon felsőbb kívánatait jelentette ki, hogy
az 1848-ki törvények revidáltassanak, volt legalább
egy erőltetett ok arra, hogy az Erdélyt illető hatá-
rozmányai azon évi törvényhozásnak a legalitás ha-
tárai között Erdély képviselői által vétessenek re-
visio alá, habár a még több személyeiben életben
levő 1848-diki bizottmányok e tárgybani ismeretes
munkálata alapján ezen kívánt föltételeket egy pesti
országgyűlésen igen jól meg lehetett volna állítani,
s csak az uralkodás akaratjára lenne szükség, hogy
az unio teljes érvényének semmi se álljon útjába.
De láthatjuk, hogy a difficultások a bécsi kabinet-
ben önként előkészítettnek, s a magyar erőszakkal
üzetik az ellenállásra.

Mi mindnyájan nem bántuk volna azt, hogy
Erdély sajátos viszonyaihoz s történelmi multjáh-
oz képest az egyesülés föltételei helyes uton meg-
állítva legyenek, s hogy itt is minden nemzetiség
kibékítve, s jó indulattal léphetett volna át azon
nagy feladat megoldására, mely tizenkét évi felfor-
gatás után a magyar alkotmány védelme körül vár
a királyság lakóira, nem bántuk volna mondjuk, ha-
bár ezen munkát megtehető végett resuscitalni a
már királyilag eltörölt erdélyi országgyűlést nem lát-
hattuk szükségesnek.

Bécsben irtóznak Pesttől, főembereink gondol-
ták, hogy oly országgyűlés, mely az 1848-ki jog-
egyenlőségi elvek alkalmazásával, bár törvénye-
lenesen Kolozsvárra fog összehívatni, legalább annyi
viszhangra talál a nemzetnél, hogy képviselői által
ottan megjelen, s kimondja véleményét ezen kérdés
felett, mely a magyar kérdésnek egyik életgyökerét
képezi.

E küzdelem alatt valánk mi a legmagasabb iz-
galomban. Az uralkodó fölségnek oly tényei s nyilat-
kozatai jöttek hirlapok útján köztudomásra, melyek
ő felsége szándékát árulták el az iránt, hogy kíván
a magyar nemzet legalis óhajátainak eleget tenni.
Ily helyzetben csak kelemetlen lehetett reánk nézve
oly országgyűlést visszautasítani, mely ezen cél
elérésére bevezetésül akart volna szolgálni, s mely
régibb törvényeink alapján leendett szerkesztve. A
törvényes alaponi összehívás esetében, nagy szomorú-
ságot okozott volna nekünk, midőn báró Keményt a
követek küldésének megtagadása által csereben kel-
lett volna hagynunk, másrésztől az uniót oly be-
végzett ténynek tekintjük, hogy lelkiismeretünk sé-
relme nélkül egy régibb alakban törvényes erdélyi
országgyűléssel sem voltunk képesek megbarátkozni.
Egy szóval a lehető legkelemetlenebb dilemmában
valánk.

Köszönet Schmerling miniszter ö nagyméltósá-
gának most e dilemmából tökéletesen ki vagyunk ra-
gadtatva, kívált ha valósul, mit a lapok állítanak,
hogy az erdélyi országgyűlés tervében még 1848
előtti törvényeink is ignorálva vannak!

E percen túl nem állunk a transactionalis té-
ren szemben a bécsi miniszteriummal. Ők a teljes

törvénytelenység terére akarnak áttenni, a hová mi
őket követni alkotmányos eskünk s polgári becsület-
érzetünknek fogva nem foghatjuk.

Mi vagy a magyar alkotmányt óhajtjuk, vagy a
Schwarzenberg-Bach despotizmusát várjuk. Mind a
kettőre készen vagyunk, közbül megállani nem tu-
dunk.

Általunk csak ös törvényeink alapján kormá-
nyozhat az uralkodás, ha pedig nélkülünk kíván
kormányozni, mi már tíz évig tanultuk üriteni a tü-
relem poharát.

A bécsi miniszterium százszor visszaélhet azon
kegyelettel, melylyel a magyar nemzet uralkodó
háza iránt viseltetik, de minket, ki nem vesz sod-
runkból, mi azt fogjuk mindig mondani: a mi kirá-
lyunk az, három század óta, a ki ötvenkét év óta
Ausztia császára lett, mi soha királyságunk jogait
fől nem adtuk, soha minket a császári miniszterek
nem kormányoztak, a mi királyságunk jogai ősieb-
bek, mint az osztrák állam jogai, s mi követeljük a
császárságtól, hogy ne sértse királyságunk jogait.
És bármit erőszakoljanak octroyozott kormány és
néphatalommal e jogokon, — mi ahoz tartjuk ma-
gunkat, a szerint érzünk, a szerint cselekszünk, ité-
lünk és büntetünk mindannyiszor a mennyiszor
módunkban fog állani, s hogy abban álljon, azért
fogunk folyvást küzdeni.

Egész Európa látja, hogy mi a törvényesség,
ők pedig a törvénytelenység terén állanak. És ebben
van erőnk; következésképp semmi érdekért le nem
lépünk a törvényesség teréről.

Az erdélyi országgyűlés az előhírek szerint oly
alapokon hivatik össze, melyeknek törvényeinkben majd
mi nyoma sincs. Világosan beszélük, hogy ez ala-
pokat a császári államminiszter állította meg, mivel
a magyar királyságnak jogilag semmi közvetlen köze,
valamint Erdélynek sincs, miután Erdély soha sem
szűnt meg a magyar királysághoz tartozni, s első
Lipóthoz is mint magyar királyhoz lépett át, midőn
feladta addigi külön fejedelmét.

Ezen összehívás természete tökéletesen feloldoz
minket az alól, hogy egy ily gyűlésbe részt vegyünk,
s egészen megnyugtatta lelkiismeretünket, mely csak
addig ingadozhatott, míg legalább félig-meddig tör-
vényyszerű formáit kívánták tőlünk, habár maga egy
erdélyi országgyűlés eszméje is törvénytelen volt,
miután az eltöröltetett az unio által.

Most a nemzet saját belátására és logikájára
van bízva. A mult idők törvénye sem kötelezi arra, a
mi tőle kívántatik, mert e kívánat mi törvényen sem
alapszik. Erdély soha sem hallott 30,000 lélek után
octroyalt követválasztásról.

Mi e helyzetet sokkal kényelmesebbnek látjuk
az előbbinél, s ha már Pestre nem hittak, s nem
hívják meg megyénkkel együtt városainkat s taxás
helyeinket az alsó, regalistáinkat a felső házba, leg-
jobb ha Fehérvárra hittak 30,000 lélek után. Hisz-
szük azt, hogy Erdélyben igen kevés 30,000 lélek
lesz, a ki képviselőt kívánjon küldeni, és az így
küldendő képviselőt alkalmasint el fog férti Fehér-
várról.

Vajha ő felsége tekintettel Erdély jogára és jog-
érzetére, félrevetnéte szegény hazánk felől ezen kér-
dés Damoclesi kardját, vajha a hazánkat ért annyi
csapás között elmaradna e legterhebb, mely ugy
az uralkodás mint a népek közt csak újabb feszült-
séget idézhet föl, s újabb gátokat rak a kintző or-
szágos kérdés óhajtott alkotmányos kiegyenlítése
elébe. Erdély sorsa a magyar kérdéssel van össze-
fonva, az itteni zavarok csak Pestre fognak súlyo-
sodni, s alig hiszszük, hogy Ausztriára nézve üd-
vös legyen sokszorozni azon akadályokat, melyek
hátráltatják, hogy a magyar királyság ő felsége
fejére végre már föltehesse szent István király apos-
toli koronáját. Óhajtjuk, hogy egy Erdélyben tar-
tandó országgyűlés határideje az idők végtelenéig
prolongáltassék.

Erdély alkotmányos függetlensége.

(A. Papiu Harianutól.)

(Folytatás.)

Állapítsunk meg csak két tényt: először hogy azon törvé-
nyek, a melyekre fennebb hivatkozunk egész barbár gyalázatos-

ságukban érvényesek voltak egész 1848-ig; másodszor 1848-ban
a magyarok semmi áron nem akarták eltörölni, *) mondván,
miként nem lehet egy nyilvános eltörölés által őseik emlékét
megsértetni. Igaz, hogy a románok soha sem szüntek meg
elvesztett jogaitat visszakövetelni. Elnyomók ellen kísértett
fellázadásaik számmal külföldiek, míg Erdély a Habsburgi ház
alá került. Ezen ház uralkodása alatt a románok örömlük-
ben, hogy a romai császár meg fogja őket menteni a barbár
törvényektől, újból visszakövetelék nemzeti jogait. Azon-
ban a törvények és a törvényesség ellenek voltak. Megmon-
datott nekik, hogy csakis ugy szerezhettek magoknak jo-
gokat, hogyha vagy egy olyan vallással fognak egyetülni,
a mely a hazai törvények által el van ismerve. A románok
rászedettek. Egyrésze egyesült a romai egyházzal, azonban
csak ama négy ösmeretes pontokban. Az igaz, hogy ezáltal
megmenekedtek a román lelkeszek attól, hogy a magyar
magnások vadász-ebeit teleljék, valamint más ehez hasonló
névtelen barbárságoktól, melyeket azelőtt kellett szenved-
niük; legfőképpen a magyar fejedelmek, még Apafi alatt
is, azonban ezen egyházi egyesítéssel nem nyertek semmiféle
nemzeti jogokat. Folytaták tehát követeléseiket különösen
az örök emlékeztető püspök Joane Inocentiu Miculu szaka-
datlan munkálkodott az udvarnál a végett, hogy a román
nemzetiség elismertessék. Felmer történetész írja, hogy
1732—1734 körül a magyarok és szászok megretentek,
hogy ezen román püspök a kormányzói tanácsosok közé
felvétetik (hoc vero et sequenti anno statum et ordinum
animos mire vexavit metus ne Episcopus Valachorum ad
consilium guberniale admitteretur). Nem is vétetett fel.
A püspök azonban nem szűnt meg a románok jogaiért küz-
deni, mind addig, míg nem számkivetették, hol a számküetés
fájdalmában meg is halt. Törvényeinek alig lön valami kö-
vetkezménye, mert az 1743 diki országgyűlésen meghatáro-
ztatt, hogy „ha a románok jogai elismertetnének, megse-
misítettnek az ország alkotmánya, mely a három nemzet
és négy vallás egyességére van alapítva.“ Elismertetett az,
hogy a görög-egyesültek ugy fognak tekinteni mint rom.
catholicusok, a nemesek pedig mint magyarok. Ez által nem
történt egyéb, minthogy az egyesült hitű román nemeseinek
egy állandó törvényes kezeleze vetették ki a végre, hogy
catholicusokká és magyarokká legyenek, azaz: mind vallá-
silag, mind nemzetileg renegátok. Ezen elnyomást és gya-
lázatot nem leheté már tovább tűrni. 1784-dik évben két
régí erényű férfi fellázitá az országot a zsarnokok ellen, a
hallhatatlan Horia és Cloșca hősiességének nem leheté a ro-
mánok és az emberiség igaz barátai által óhajtott eredmé-
nye. A románok 1791-ben II. Leopold császárhoz egy eré-
lyes feliratot intéztek, azonban semmi eredmény nélkül;
hasonlólag 1836-ban is, mivel az összeesküdt magyarok és
szászok félték, hogy azon perectől kezdve, a midőn a ro-
mánok jogai elismertetnének, ezek mint az ország lakosainak
kétharmada uralkodni fognának felettük és megtennék azt,
hogy ezen ország, mely valamint történelmileg, úgy tetteleg
is egy román tartomány, legyen azzá nyilvános jog szerént is.

Ezen románoktól fölelem hitet el a magyarokkal azt,
miszerint ők el vannak veszte Erdélyben, ha nem küzdenek
élet-halálra a magyarizmus tervei és Erdélynek Magyaror-
szággal egyestlése mellett.

Es valójában az 1848-ik évet, mint a népek szabad-
sága évét, a magyarok félelmes „unio vagy halál“ kiáltá-
saikkal üdvözlék, s lobogókkal, melyekre ezen végzettyes
szavak valának írva.

Ezen válságos percekben, midőn egyetlen csapás ál-
tal veszélyeztetve volt nem csak Erdély, de a román nem-
zetiség léte is, összegyűlekeztek az ország minden részeiből
a románok Balázsfalvára s május 15-én megtarták a szabad-
ságtérén (campulu libertatei) a nevezetes gyűlést. Ezen gyű-
lésben a románok mindenek előtt végbevittek ama nagy cse-
lekényt: a román nemzetiség kikialtása. Azon követelésre,
melyet a kolozsvári magyar párt tett Erdélynek Magyar-
országgal unioja végett, a románok és más lakosok ma-
gyarositása végett, a románok, mint jó hazafiak, mint az
ország függetlenségét és szabadságát szerető férfiak, azt
felelék, hogy Erdély független ország, és hogy a románok
nem magyarok, és nem is akarnak azokká lenni.

A románok kinyilatkoztatták, hogy nem akarnak töb-
bé egy törvényt is elismerni, melyet a magyarok és szá-
szok hozandának mindaddig, a míg a románok nem lesz-
nek az országgyűlésen számaránylag képviselve. Különösen
a balázsfalvi gyűlés határozatainak 16-ik pontjában ünne-
pélyesen tiltakoznak Erdélynek Magyarországhoz csatolása
ellen, a mit a kolozsvári országgyűlés — mindaddig, a míg
abban a románok képviselve nem lennének, s csak is egy
nagyon csekély minoritása az országának — kimondana. Mind-
ezekre a románok ünnepléses eskü mellett kötelezték ma-
gokat, a mely eskü nem csak a szabadság terén 40 ezer
ember által tétetett le, hanem az ország minden egyházai-
ban, az összes román nemzet által.

Mindazáltal a magyarok és székelyek a románok óvá-
sátéle ellenére, terrorizálva a... szászokat, ugy szintén
azon magyarokat is, kik unio-ellenesek voltak, kikialták
az uniót egy zajos modorban kiáltozván: unio vagy halál.
Ime az, a mit a magyarok Erdély s Magyarország közti
unio törvényének neveznek: azon törvény, a melyre ma is

*) A mint tanusítják az 1848-ik kolozsvári törv.-csikk kezdő §-nak,
a jogegyenlőség általános kimondása utáni ezen végszavai: „és az ez-
zel ellenkező eddigi törvények ezennel eltöröltetneknek
nyilvánítottak!“ Szerk.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoală - BCU Cluj-Napoca.

határozatott, miszerint a tetteges, de törvénytelen kormány ezen rendeletét annyival inkább nem teljesíthetjük, mivel a régebbi törvényes szokás szerint is a törvényes kormányok ideje alatt az ily jegyzőkönyvek csak elnöki úton terjesztettek föl.

4. Ugyancsak a helytartó tanács a megyei tisztviselők lakása, rendes lakhelye följelentését rendelve: elhatározatott, hogy a kir. helyt. tanács a megye közönségével a dirigens tisztékkel levél levelezési összeköttetésbe, a megyei tisztviselők lakhelyeinek kimutatása szükségtelen és felesleges, ennél fogva nem teljesítettik.

5. Ugyan a helytartó tanács a megye kezébe letéteményezett ingóságok mikénti kezeléséről kimutatást és fölterjesztést rendelve; elhatározatott, hogy az oly letétemények kezelése a lehető legnagyobb nyilvánossággal történjen, a megye azoknak igazságos kezelésére néve elégséges garantiát lát s a fölterjesztés által nem kívánja a kir. helyt. tanács fölösleges gyámnokságát a megyék felett azáltal is elősegíteni.

6. Ugyancsak a helyt. tanács rendeli, hogy a birodalomhoz tartozó társországok törvényességének ítéleteit ezeknek közvetlen megküldése mellett teljesedésbe venni, a megye tartása kötelességének a helytartótanács utáni végrehajtás egyedül a birodalom kívüli idegen országok átirataira vonatkozóan. Elhatározatott, miszerint Magyarország minden a birodalom több országaitól független s önálló ország lévén, a hármas törvénykönyvből merített törvényes gyakorlat ezúttal is megtartatik és csak oly ítéleteket veszen elégtételbe a megye, melyek a k. h. tanács rendelkezése következtében jutnak kezelésre alá; ez okból jelen esetben is a bécsi kereskedelmi törvényesektől megyénkhez áttett bárom rendbeli keresetek ítéletei is tisztelettel Bécsbe viszaszántasítottak.

7. Olvasztatik a k. h. tanács rendelete, melyben tudtul adja, hogy a háziadóra felszedett összegek, ha kimutatattak, a végrehajtás alatt lévő császári adóra betudattatnak, s további háziadó szedése betiltatik; egyszersmind utasítottatik a megye, hogy szükségleteire néve a cs. k. adóhivatalt keresse meg, mely ezen esetekben előlegezés-adásra utasítottatik. Az adózó nép könnyebbé tegyék tekintetéből a felszedett háziadó összege kimutatni, a további háziadó-szedés megszüntetni határozatott, hogy a szükségletekre előlegezendő pénz átvételére néve midőn előállanak, miként jövőnk érintkezésbe a cs. k. adóhivatallal arról határozat nem történ, azonban határozatilag kimondatott, miszerint a megye azon jogától, hogy háziadóját kiróhassa és felszedhesse egyáltalában le nem mond, sőt ahoz szorosan ragaszkodik s csak is jelenleg a nyomozó kényszerítés tekintetéből függesztí föl.

8. Olvasztatik a k. h. tanács rendelete, melyben megahagya a megyének, hogy az általa készített igazolási jegyeket a megye számára rendelje meg és az illetőket utasítsa a szükséges stempellel ellátásra, különben utazásaikban akadályra találhatnak. Határozatott, hogy a megye igazolási jegyeiről, melyeket alkalmányszerűleg használhatókna talált, már magától gondoskodván a k. h. tanács kívánságát nem teljesítheti; annyival inkább, mivel a h. tanács által ajánlott igazolási jegyek használata a semmi törvénnyel meg nem egyeztethető új adózás nemével, a bélyegadóval kötetett egybe, mely bélyegadó használata ellen a megye ünneplésen tiltakozik.

9. A királyi személynek felhívja a megyét, hogy jelölje ki azon városokat és rendezett tanácsú községeket, melyek az országbiroi értekezlet folytán felebbezéseiket a királyi táblára kell hogy megtegyék, feljelentetik egyedül Somlyó városra.

10. Olvasztatik a kolozsvári pénzügyrész felhívása magyarul, olvashatatlan aláírással; hogy a megye írja össze hány új ház épült vagy nagyobbított, vagy pusztult el ez évben, hogy az 1862-dik katonai évre a háziadóra néve a szerint intézkedhessék. Botrányos lévén ezen felszólítás, a megye határozata elleni felbontása, elfogadása; botrányos, hogy magyarországi megyének erdélyi pénzügyről rendelkez, botrányos, hogy alkalmányszerűleg megében alkalmányszerűen kívül behozott személyzetet avatkozzék adókievési tárgyban; botrányos testben, lélekben ezen kísértés eljárás a k. h. tanáchoz, mint tetteges kormányhoz felterjesztetté, újabb, hogy ha legkevesbé is tiszteli a szentesített törvényeket, legyen szives már egyszer megmenteni bennünket azon kételkedő helyzetből, melyben élünk, mely szerint külön ország rendelkezik felettünk társas életünk különböző kormányzati osztályaiban.

11. A katonai kormányval való érintkezéseink jövőn szünyegre, a mennyiben elhatározatott volt régebben túlnéh német iratokat el nem fogadni, úgy szintén az Erdélyből jövő correspondentiaikat is a h. tanács közvetítésen kívül ez uttal oda-módosítottat, miszerint azon határozat a megye fiai hátrányára esvén, megyénk gyermekei az erdélyi ezredekbe levén besorozva, ezután az illető ezredekkel a tisztviselők magyar nyelven érintkezéseket gyakorolhatnak.

12. A tegnapi nap indítványt tevő közadózó Varga András miveltsege s azon tekintetből, hogy a baza közügyének a közpolgárok annál inkább megnyerettessének, s mintegy tetteges bizonyítványa is létezzék annak, hogy a baza jogait egyformán illethet minden egyént, ha képesítve van, tiszteletbeli esküdtnök kinevezett és más nap fel is eskettetett. A mikor az új esküdt ur felajánlva tölle kitelhet minden szolgáltatásokat a megyének és a hazának, egy rövid, de takarós beszéddel köszönte meg a benne helyezett bizalmat és megírtatott. Ez alkalommal perceseni közpogár, Debre István is hasonló szerencsében részesült.

Más érdekes tárgyak nem igen fordultak elő, de minékelőtte berekesztém levelem, egy megjegyzést kell hogy tegyek:

Furcsa legények vagyunk mi Krasznamegyeiek, félünk mindentől, egymástól, az ingünköt, az árnyékunktól; képzeliük magunknak valami mumust, egy lépésben, egy határozatban, egy szóban, aztán azt addig kerülgjük, míg ki-kerültük ugyan a valóság árnyékát, de a valóságot magát megragadjuk, mint a vak, s el sem érezzük, hogy valami veltlen ki nem szabadítja kezünkől.

Aztán van még egy gyönyörűség szokásunk is: szép szóért még az ingünket is oda-adjuk, barátságért lemondunk

elhatározásunkról, elveinkről, azaz: hogy le nem mondunk, hanem csak bántérbe szorítjuk a békeségre, barátságra, elhatározásunkat, elveinket stb., aztán rakásra halmozzuk a következetlenségeket; de ezen szokásunk csak a köztigyekben van, a magán életben nem ismertünk senkit (néha) s azt mondjuk „kein Bruder in spiel.“ Egészen következetesek vagyunk.

r. l.

KÜLÖNFÉLÉK.

A tegnapi lóverseny eredménye következő: A második osztályú császári díjra (300 cs. arany) futottak báró Wesselényi István „Judith“ nevű pejkanczája és idősb gróf Teleki Domokos „Cato“-ja. Nyerte Judith. Aszszony-ságok díjára (egy aranyzott ezüst serleg) futottak gróf Bethlen Sándor, b. Wesselényi István és gr. Lázár Mór lovai (urlovagok: ifj. gróf Bethlen Domokos, gróf Bethlen Géza és b. Wesselényi József). Nyert gróf Bethlen Sándor. A földesek díjára (100 ft. o. é.) ötön futottak. 1-ső nyertes Izso J. (75 ft.). 2-ik Kobori I. (25 ft.).

Munkatársunkat, Halmágyi Sándort, Kolozsmege tiszteletbeli fő- és rendszertani első aljegyzőjét, s Alsó-Fejérmegye számszeletti assessorát, azon újabb megfizetés érte, hogy Udvarhelyszék közlebbi bizottmányi ülésében tiszteletbeli főjegyzőnek választott meg.

Az „Alföld“-nek írják Károlyfejérvárról, hogy az erdélyi román értelmiség nevezetesebb tagjai ott e hó 10-én értekezletet tartottak. Megjelent Jank Abrahám is, de a ki nem a régi Janku többé, hanem szorakozott tekintete zavart gondolat-menete, erőltetn jászása stb. elegendők arra, hogy az ember elhagyja, miként a havasok királyának elméje kiesett kerékágyából. Megérkezésekor nagy ünneppel fogadták s Axentéhez szállásolták be. Az értekezletben Suluia érsek is részt vett. A tanácskozás tárgyról különféle hírek keringtek. Némelyek azt mondták, hogy a Gazettában közölt azon cikk felett értekeztek volna, melyben a románoknak az ajánlatik, hogy inkább a kínai nyelvet tanulják, mint a magyart. Mások, hogy Garibaldi ismeretes levelére akartak helyreutasító választ adni. Egy harmadik nézet szerint pedig tiltakozást írtak az alsófejei tisztek eljárásai ellen. Levelező ez utóbbit tartja a legvalószínűbbnek s megjegyzi, hogy a balásf. érsek ó exója e találkozás után papjaihoz körlevelet intézett, melyben a népet engedelmségre s a törvények iránti tiszteletre hívja fel; jeleül, hogy az észlely főpap a kiegyenlítés elvét előnyösebbnek tartja a már egyszer siker nélkül próbált koczkatatásnál.

A m. kir. helytartótanács egy rendeletében megahagya Pestváros tanácsának, hogy az igazoló jegyeket Magyarországra néve magyar, a többi tartományokra néve pedig magyar és német nyelven készítsék s a szabályszerű bélyeggel lássák el.

A „Wiener Ztg.“-nak távirták e hó 26-áról, hogy Keszthelyen átmenőleg a vasuton két szembemenő tehervonat összeütközött, mindkettő gépezeze hasonvehetlenül vált az egyik egész vonat pedig nagyobbbrsint szétromboltott. „Sietve orvosokat, mert sok a halott és veszélyesen sérült“ — végzi a távirat.

A debreczeni katonai kórodában 600 beteg van, legtöbbnyire adó execution volt katoná. A „Dongó“ erre azon találó élezet mondja, hogy talán a zsíros magyar koszt rontotta meg a gyomrukat.

A magyar országgyűlés költségéről számadásokat átvizsgáló bizottszék bevégezte munkáját. A 4½ hónapig tartott üléshez nem került többé 324,000 frnál, beleértve a helyiségek bérendezési költségeit is.

A „P. L.“ a gr. Hugonay-Schmerling féle perről következő felvilágosítást ad. Schmerling ur neje Kudelka leány volt, valamint a Döry árvák anyja is. E szerint az államminiszter „törvényes“ gyámja lett az árváknak s nem befolyásánál fogva jutott ez állomásra. Hugonay gróf nőnek 10,000 ft. követelménye volt az árvai tömeg ellen s a kir. tábla meg is rendelte a végrehajtást, mely ítéletet azonban a hétszemélyes törvényszék, Schmerling ur, mint a nevezett árvák gyámjának felfolyamodására, megsemmisítette.

A Türr tábornok neje számára Pesten készült diszfőkötő a napokban vitte el a tábornok nővére Frey-Türr Róza asszony. A főkötőt recézett fejez barsonyból van, fejez szalaggal, pompás arany-himzett virágokkal és aranyfonattal. A szegedi hölgyek egy gyönyörűen himzett kötényt küldöttek.

Nagy Jakab ismeretes tilinkömvész hazánkfia jelenleg az orosz birodalom fővárosi közönségét mulattatja s onnan Német- és Angolországba fog menni.

A Petőfi-szoborra eddig begyűlt összeg, Reményi Ede nyilvános számadási kimutatása szerint, 7000 ftot meghalad.

Statistikai kimutatás szerint a rendelkezés alatti állapotba helyezett politikai és törvénykezési hivatalnokok száma Magyarországon és kapcsolt részeiben, eredetileg 5200 volt. Nyugalmaszások, más tartományokba áthelyezések, közszégi hivatalokba lépések s általánynyal elbocsátások következtében az érintett szám 3000-re szállott.

A horvát udvari diacsterium a m. kir. udvari cancellariával, mint a „Wanderer“ írja, német nyelven folytatja hivatalos értekezéseit.

A pár nap előtt Pestre érkezett Garnier Paget e hó 26-án meglátogatta a budai népszínházat, hol az igazgató s a színházi választmány több tagjai tiszteletteljesen fogadták s midőn a számára kijelölt páholyba lépett, a közönség hangos éljenzéssel üdvözölte. Ugyanazon nap meglátogatta a nevezetes vendég a nemzeti muzeumot is Remellay Gusztáv barátunk kalauzálása mellett.

A „Sürgöny“ bécsi levelezője szerint, a kormány lehető kimélettel óhajt a megyék irányában eljárni. Bácsba küldött ugyan kir. biztost, de a bizottmányt csak felfüggesztette, nem oszlatta fel. Biharban felfüggesztettek ugyan az ülések, de sem a bizottmányi felosztalva nincs, sem egyelőre kir. biztost nem küldtek, hanem meghagyják a főispánt teljes hatáskörében. Hevesmegye főispánja a cancellaria által fölkérte, hogy működjek oda, hogy a bizottmány

meghagyására következetlenség nélkül okot és alapot lehessen találni. Heves, a mint tudjuk, nemcsak az országgyűlés óvását tette magévá, hanem kezdetben a fenálló kormány- és törvénykezési, mint alkotmányellenes testületekkel semmi nemű érintkezésbe nem elegendett.

Szemere Bertalan jelenleg abban jár, hogy az angol piacot a magyar lapoknak megnyerje. Az angol lapokban szakértő cikkeket ír e tárgyról s türeksébeben jeles államférfiak, nevezetesen Cobden erőiesen gyámoltják. A „M. Sajtó“, mely e hirt közli, több sikert kíván neki, mint a politikában.

Gr. Forgáchnak a lapokban említett titokteljes elutazása egy pár napi kirándulás volt Prágába.

Az erdélyi udv. cancellaria jelenleg Rainer főhercegtől kapja utasításait.

A teplezi közgazgatási kerület közsegei, gróf Forgáchhoz, mint volt helytartójukhoz bizalmi feliratot intéztek, melyben elmenetele felett mély sajnálatukat s áldásdus működésért hálás köszönetüket nyilvánítják.

A „P. Hírnök“-ben olvassuk, hogy a vasuti menetek gyorsaságát illetően a kormány nem fogadta el azon ajánlatot, hogy középszámítással 10—12 órai utat lehessen egy óra alatt megtenni; hanem meghagyta az eddigi rendelkezést; mely szerint egy órai utra 4000 öles hét mérföld számított. A menetek gyorsítását az államásokoni idözések rövidítésével akarják eszközölni.

Bécsi lapok a káposztának rendkívüli drágaságáról panaszkodnak. A mi tavaly 1 ft 30 kr. volt, az idén 2 forint 60 kr.

Pozsonyban közelebből egy oly egybekelés történt, hol mind a főlegény, mind a menyasszony siketnéma volt. A pap jelbeszéddel végezte az esketést.

Bécsben a közsegtanácsnál rövid időn ismételt tárgyalás alá kerülend olyan piaci órák felállítására, melyek éjszaka világítva legyenek.

POLITIKAI HIREK.

A dunafejedelemségek unioja iránti értekezlet, mint Konstantinápolyból sept. 24-ről írják, eredménytelen maradt. Az unio mellett szavazott Franciaország, Anglia és a Porta, ellene volt Oroszország, Ausztria és Poroszország.

Az „Independence“-nak írják Bécsből, miszerint gróf Rechberg felszólította Metternich bget, hogy hasson a francia sajtóra, hogy az Ausztriáról barátságosabb hangon írjon.

Raguza sept. 27. A fölkelők támadást intéztek, Gaczkó ellen; Omer pasa két zászlóallyal Bilechia felé húzódtott vissza. A fölkelők három falut felgyújtottak; 17 törököt megöltek, s 400 darab marhát elhajtottak. A trebignei helyörség Bilechiába rendeltetett. A fölkelők ágyukat hoztak Sutturinába. Török részről rövid idő alatt támadás várható.

Párisból sept. 24-ről írják: A dán király utazásának kérdése ma egészen háttérbe szorult. A távirati sürgöny hibásan volt szerkesztve, nem a dán, hanem a németalföldi királyról lett volna tulajdonképen szó. A porosz királyt Compiegneből, ha lehet, Parisba édesgetik.

Konstantin nagyherceg Wight szigetre tette lakását ideiglenesen.

A „Morning Post“ erősen kikél a lengyelek ellen, de elnézőbb az oroszok, mint az osztrákok és poroszok iránt.

Schwarzburg-Rudolstadt herceg szívét anyyira meghódította egy polgárlánya, hogy a hg öt a maga rendén nőül venni, és a kormányról testvére javára lemondani készül.

A porosz király közelgő koronázási ünnepélyén Anglia királynéját Clarendon lord képviselendi, s mint a „Times“ félvállról megjegyzi, ezen ünnepély lehet is nem is nagy érdekű politikai esemény. Ezen alkalomból ez említett angol lap igen érdekes elmékedésekbe bocsátkozik, melyeknek mi csak végét adjuk. „Azóta — ugymond — azóta, hogy III. Fridrik választó fejedelem Königsbergben fejezte tette 1701-ben a koronát, Poroszország szünyű sok és változó tapasztalatokon esett keresztül. Birt Plato szíve-lelke szerint képzett philosoph királyokkal, s felmutatott nem egy ujkori lángelméji fejedelmet; elkövetett legvétekesebb megtámadásokat, de egyszersmind borzasztó viszátorlásokat is szenvedett Franciaország részéről. Fővárosát gyakran látta idegenek, s egyszer egy verszomjas népnek kezében. A mit még a nemzetnek vagy inkább magának a porosz királynak tanulnia kell, abban áll, hogy van valami közép a szemtelenség és csuszászmászás közt kün, és a despoticus tanok megörökítése s a tudatlan republicanismus iránti folytonos engedékenységek közt benn az országban“ stb.

A „Patrie“ írja: Több lap jelenté, hogy Calabria partjain spanyol önkénytesek szállottak ki; ezen hírmerő koholmány.

Hogy milyen Velencében a nép valódi hangulata, erről tanuskodik a florenzi múkiállítás is, a hol daczára minden akadályoknak ezen tartomány és Róma voltak legfényesebben képviselve.

A párisi olasz követséghez érkezett tudósítások szerint, Turin és Madrid közt minden diplomatiai összeköttetés megszünt.

Nápolyból jelentik 25-ről, hogy a brigantikát Veroninál a francziák meglepték, a pénzt s fegyvert fölük elszedték.

A „Siécle“-t tudósítják Turinból sept. 21-ről, hogy egy Bécsben kelt parancsban a tirolinak megiltatott, ipartermékeiket Florenzbe vinni. De a tiroliak közt szellemű emberek is vannak, s a mint halljuk, egy példányt a parancsok pompás készítményű arany keretbe helyezve elküldték a bizottmány elnökének, Ridolfi marquisnak.

A sept. 26-ikán „Perseveranza“ jelenti, hogy f. hó 23-ikán Bolognában néposportosulás volt az élelmi szerek roppant drágasága miatt; 24-dikén ismét. A kiáltványokat, melyek a népet csendre szólították fel, leszággatták. Elfogatások történtek; az elfogottakat különböző várakba vitték.

Athenből, sept. 21-ről írják: Doziosz, a merénylet elkövetője, a kihallgatásnál oda nyilatkozott, hogy a királyt a nemzeti fejlődés akadályának tekinti. Doziosz munka-

társ volt a legszenvedélyesebb ellenzéki lapnak. Anyja született Maurokardosoz.

Rómából írják, hogy a pápa egy allocutióban a polgári házasság tanát megtámadta; reményét fejezte ki, hogy az olaszországi fejedelmek trónjait visszafoglalandó. — Gicatelii, a ki egy pápai zsendár megölését halálra lőn ítélve, lefejeztetett. A pápa ismét rosszul volt, és ismét jobban lett.

Mint a „Schl. Ztg.”-nak Varsóból f. hó 16-ról írják: a 15-ki vasárnap nyugodtan folyt le. A templomok szokás szerint tömve voltak; mindenütt az összes hívelekezeteknél (a görögön kívül) elfogadott nemzeti dalok énekeltek; az utcákon s piacokon élénkesség uralkodott, azonban még mindenki gyászöltözetben volt. Csupán egy Jaworski nevű keztűs boltjába törtek be azon ürügy alatt, hogy az kém, s ott tetemes károkat tettek. — A czukraszok 16-ki istentiszteletéből egy Wedel nevű evangélicus német czukrasz kizárta magát, — s mint mondják — minden adakozást megtagadott ezen célra; továbbá délelőtt — mig czukraszársai boltjaikat bezárták, ő saját boltját nyitva tartá. Ezen eljárásának szomorú következménye az lett, hogy délután a pórép Wedel boltját kőhajálással támadta meg, az ablaktáblákat beverte, a boltot s címet bemocskolá s e mellett macskazenét is adott. A rendőrség szokás szerint csak a kihágás megtörténtevel mutatá magát. — 14-kén Lodzból egy polgár-küldöttség érkezett Varsóba, mely a helytartótól engedélyt kért arra, hogy a városnak ujjaszervezendő helyhatóságába németeket is választasson meg. Ugyanis Lodzban a legelőkelőbb s legértelmesebb polgárok mindnyájan németek, s csak kevesen sajátították el a lengyel nyelvet oly nagy mérvben, a mint ezt a nyilvános ügyek kívánák. Kilátás van reá, hogy ezen kivételes viszonyok tekintetbe fognak vétetni. — Lambert gróf igen barátságosan fogadá a küldöttséget.

Mint a „Wend.”-nek Varsóból írják: Namióff tábornok, lithvániai főkörmányzó, ki legközelebb Lithvániában az ostromállapotot hirdeté ki, Sz.

Pétervárra utazott el; némelyek szerint ő a vilnai öldökléséért ügigazolása végett hivatott oda; mások szerint pedig azért utazott oda, hogy még mielőtt a vádak Sz. Pétervárra megérkezének, elővigyázatból igazolja magát.

A „Patrie”-nak egy Krakkóból f. hó 18-ról kelt sürgönye szerint Oroszországban a parasztok közt a zavarok borjednek; több földesurak hajdani jobbágyaik kegyetlen bosszújának áldozataivá lettek.

Mint az „A. Pr. Z.”-nak Varsóból f. hó 13-ról írják: Lenczye-ben legközelebb igen komoly jelenetek történtek, melyekben — kevés egyén kivételével az egész város résztvett. A kujaviai s kalischi püspököket kocsijából kiragadták, öt némileg bitóra állították, nyilvánosan megkorbácsolták, rápöktek s annyira megverték, hogy alig tudott visszautazni, s most súlyos betegesen fekszik, s a püspököket gyáván elhagyták. Se a kerületi főnök, se a polgármester nem vette őtalmába a szegény aggot. A püspökök az által vonta magára a nép bosszuját, mivel a lázadást hirdető papok ellen szigorúan lépett föl s többeket közülök zárdákba küldött fogságba.

A francia lapoknak Varsóból, f. hó 19-kéről kelt sürgönye szerint a helyhatóságok s a kerületi tanácsok számai választások végelegesen f. hó 23-ra tűzték ki. Varsóban a választások egy hétig fognak tartani.

Ujabb. A horvátországyülés sept. 15-ki ülésében Verőczemegyének a szerbek kívánata támogatását kérő felirata tárgyában a bizottmány javasolja: hogy a császár kéresek meg a szerb congressus, a magyar-s horvátországyülés küldötteiből állandó bizottmány alakítására, mely az alkotmány alapján a szerb-vajdaság megállapítása iránt értekezze. A felirat aláírván az illető küldöttségnek átadatott.

A porosz király sept. 23-án kelt kiáltványában tudatja, mikép udvarát oct. 14-én Königsbergbe áteszi.

s 18-án magát és nőjét a vártemplomban megkoronáztatta.

Berlin 28. A király Pourtales gr. kíséretében oct. 6-án menend Compiègnebe, a badeni látogatást viszonzandó.

A „Deutsche Allg. Ztg.” párisi tudósítója szerint Metternich hg. az osztrák kormánytól utasítást vett arra, hogy Párisba visszatérjen a porosz király üdvözlésére, de másfelől azért is, mivel e rendkívül fontos találkozás alkalmával jelenléte bizonyosan szükséges leend.

A bolognaival egyidőben Ravennában és Lugoban is fordultak zavarok elő, itt is az élelmi szerek drágasága ürügye alatt. Ebből azt következtetik, hogy tüntetések készülnek. A nyugtalanságok mindenütt elnyomattak. A nápolyi területen végkép szétvert felkelő csapatok maradványai Ascolaniban összegyülekeztek.

Amerikából írják, hogy a déliek Lee tbnok alatt az egyesületi hadakat Cheatmountain mellett megtámadván, visszaverettek. Rosenkranz tbnok ellenök indul.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

September 30-án: Nemzeti kölesön 80.40. 5% Metalliques 67.—. Bankrészvény 757.—. Hitel-részvény 182.10. Váltó Londonra 135.50. Ezüst 134.50. Arany 6.50.

September 28-án: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 67.—. Erdélyi 64.50.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

H I R D E T E S E K.

HIVATALOS.

(310) Naszódvidék közönsége f. é. sept. hó 12-én tartott bizottmányi gyűlése folytán 300 f. o.é. fizetéssel ellátott három orvos-sebész állomásra pályázat nyitattik.

A folyamodni kívánók tehát felbírattak hogy kérelmeiket illető okmányokkal ellátva f. é. October hó 31. napjáig Naszód vidéke Tisztségéhez Naszódra küldjék be.

(306) Sz. 6737. 1861 Hirdetés.

Az erdélyi cs. kir. országos pénzügyigazgatóság mint a bányászati főhatóság által köztudomásra adatik, hogy Thoroczko község határában, a toroczko vaskőbánya művelésére és az ahoz tartozó olvasztó művekre s vashámorokra nézve egy bánya-megye „Thoroczko bányászati egylet” név alatt alakult.

Ezen bányamegyéhez tartozik 40. részint még az új bányatörvény életbeléptetése előtt létezett, részint átengedett vaskő bánya-telek 10 alkemence és 11 vashámor; és ezen egylet Thoroczko község egész határában magában foglalja.

A cs. k. erdélyi országos pénzügyigazgatóság mint bányászati főhatóságtól. Szebenbe augusztus 23-án 1861.

Sz. 968. 1861. (296) (3-3)

Hirdetmény.

Az alóli sószállítási igazgatóságtól ezennel közhírré tételik, hogy a részére, az 1862 ik évben szükséges kötel mennyiség megszerzése, a jelen év october hava 12-én reggeli 9 órakor a M. Ujvári cs. k. sóhivatalnál tartandó nyílt árscökentés által czéloztatik.

Es pedig szükséges:

1000 darab hajó huzó kötel 55 öl hosszú és 50—55 font nehéz.

10 darab mentő kötel, 80 öl hosszú 4—500 font nehéz.

Az árscökentésre megjelenni kívánók szükséges hogy magokat 200 ft ó. é. bánat pénzzel ellássák.

Minden oly egyén ki az m.ujvári sóhivatal előtt és által ösmertelen, kell hogy személyét és szállítási képességét egy hivatalos okmánnyal kimutassa, különben az árscökentéshez szólás megtagadtatik.

Bélyeggel bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok a fenirt nap és óráig szintén elfogadtatnak, és ez ideig a m.-ujvári sóhivatali elnöknek kézbesítendők.

Az árscökentési és kötelelvi föltételek az alóli naptól kezdve a szokott hivatali órákban mind ezen igazgatóságnál mind pedig a m.ujvári cs. k. sóhivatalnál megtekinthetők.

A Marosi cs. k. sószállító igazgatóság.

M. Portuson sept. 18-án 1861.

(304) Pályázat (3-3)

Utolsó osztályu postatiszti állomásra az erdélyi postaigazgatósági kerületben, 525 forint évi fizetéssel 600 frtnyi biztosíték lefizetése mellett.

A kérvények folyó év September 22-étől számítandó 4 hetek alatt, különösen a letett postatiszti vizgálat és a hazai nyelvek tudása iránti bizonyítékkal felszerelve az alóli cs. k. postaigazgatóságnál beadandók.

Az erdélyi cs. k. postaigazgatóságtól.

N. Szeben September 16-án 1861.

(303) Sz. 628. Hirdetés. (3-3)

Szathmári István- és nője Váradí Zsuzsánnának a felosztott kolozsvári cs. kir. Járásbírósg végzése folytán Reisz Gábor részére 113 frt 40 kr., 70 frt 35 kr tökeösszegig és járulékaig o. értelt foglalt 2998 frt o. é. becsült, hosszú szapanyutczában 377 sz. alatt lévő házuknak megrendelt, de meg nem tarthatott elárverezése ujjában megengedtetv, a helyszínen tartandó árverésre f. évi November 25 és December 30-ik napján délelőtti 9 órára azon értesítés mellett tűztetik ki, hogy a venni szándékozók a hozzászólás előtt a becsült 5 száztőlját tartoznak bánatpénzzel letenni. A vásár feltételeiről bővebb értesítést ad a főjegyző.

Szab. kir. Kolozsvár város tanácsa september 24-én 1861-ben tartott üléséből

Kiadta Bán István h. főjegyző.

NEM HIVATALOS.

(305) Haszonbérbe kerestetik (1-2)

Kolozsvár közelében egy 150 vagy 200 holdnyi földbirtok. Értekezhetni Kovács J. J. ur kereskedésében.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár - Fundatia pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

(308) Pályázat nevelőnői állomásra. (1-3)

A marosvásárhelyi helvét hitű egyháznak jövő 1862-dik év január hava 2-án megnyitandó „felső két osztályu Leányiskolája” mellett a nevelőnői állomás betöltendő levén, minden nők, kik e felső leányiskola vezetését elnyerni óhajják pályázatra felbírattak.

A nevelőnői kötelessége leend:

A.) A felső leányiskola mindkét osztályának összes működését naponként délelőtt 4 és délután 3 óráig kivéve az ünnep és vásáros napokat, saját felelőssége alatt. vezetni. Az oktatásban segédkezik egy férfi tanító kinek közreműködésével a következő tárgyak eltanítandók:

1-ör: Az I-ső osztályban a) magyarnyelvtan, (inkább gyakorlatilag helyesírás, olvasás, fogalmazás); b) természettan, c) általános földrajz d) világ és hazai történet e) számtan f) szép írás.

A II-dik osztályban, mely egy év múlva az I-ső osztályt végzettékből a)akuland. Számtan, helyesírás, fogalmazás, magyarul történelem s ezzel kapcsolatban földrajz.

B.) Kötelessége oktatni mind két osztályukat a női legszükségesebb munkákban u. m. varrás, himzés, kötés, horgolás sat. főként a II-dik osztálybelieket, megismertetni a háztartás gazdasszonyág egész körére vonatkozó teendőikkel, s előkészíteni őket általán női szép hivatásukra. A vallás és énektanítás egyháznak egyik lelkesítő és énekeztetője feladata leend.

A nevelőnői évi fizetése leend:

1) Szabadszállás, 2) 600 hatszáz o. ért. fornt készpénz, 3) harmincz erdélyi kis (16 kupás) véka tiszta és husz véka elegybúza, 4) tűzifára 50 ötven forint o.é. miből a tanszoba is futandó.

A segédtanító fizetése 300 ft. o. ért.

A nevelőnői és tanító fizetéseiket közvetlenül az Egyház pénztárából veszik és a növendékektől semmi díjt nem követelhetnek.

A pályázni kívánók csak protestáns vallásuak lehetnek, kik között előnnyel birandnak mások felett a férjesnők, kiknek férjeik a fenn elősorolt tárgyak tanítására képesek.

Jelentkezhetési határidő folyó év november 15 éig a meddig a pályázó nők kellő okirataikkal különösen gyakorlati képességeiket és sikeres működéseiket tanúsító bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat egyházi gondnok Petri Ádám urhoz beküldeni kértnek.

Kelt Maros-Vásárhelyen, sept. 22-én 1861.

a helvét hitű egyházmegye nevében
Szathmári József s. k.
jegyző.

(309) Alóli, volt gyalui vendéglős, tisztelettel tudatja a városi és vidéki közönséggel, hogy folyó évi october 5-kén kezdve itten Kolozsvárra a temető-kaputól balra fekvő „Szarvas” című vendéglőt bírán haszonbérbe, étel, ital, szoba, széna zab a legjutányosabb áron fog kiszolgáltatni. — Kolozsvárt, september 28-án, 1861.

(289) Eladó fejős bival (3-3)

találattik belső-farkasutczában 57. szám alatt.

(263) Közkedvelt magyar bajuszpedró (5-6)

fehér, barna és fekete.

Ezen, már 41 év óta közkedvességet nyert bajuszpedró, melylyel a bajusz szállait rövid idő alatt bár mely tetsző alakba hozhatni, minden eddigi ösmerteket felülmúl: minékutána soha ki nem szárad, a bajuszt nem tépi, nem töri, és további használata után annak kitűnő ruganyosságot és fényt kölcsönözve, teljes kiképzését mozdítja elő. Ára egy doboznak 35 ujkr, egy üveg dugaszszal ellátott üvegnek 55 ujkr, ezeknek mindegyikök egy eredeti czimlappal, s nevem aláírásával van ellátva. Főrátkár, honnan nagy és kis mennyiségben megrendelhetők, az alóli kérszítónél, postán küldve 2 darabnál kevesebb nem szolgáltatlik ki. Azon urak kik bizományba birni kívánák, kértnek bérmentes leveleiket alóliatnak beküldeni.

Pénzösszegek bérmentve kértnek, csomagolásért 10 ujkr számítottak.

Roykó Victor, gyógyszerész T. Ujlakon.

(293) Eladó ház. (3-3)

Külső monostorutczában a 153. számú ház szabad kézből eladó. Értekezhetni helyt a tulajdonossal.

(295) Nevelői ajánlkozás. (3-5)

Egy, jelenleg Nagy Bányán lakó magán tanár valamely úri házhoz nevelőül ajánlkozik. A tudakozások bérmentes levélben L. J. czim alatt ugyanoda intézendők.